

(Бърз *крайно нефантастичен* разказ)

Тази сутрин Мекуш Мекушев се събуди рано и в лошо настроение. Стана от леглото. Известно време търси вратата на тоалетната. Това съвсем го вкисна. Ходенето до кенефа хич не беше фешън. Във филмите винаги пропускаха този епизод. Облече се набързо. Дрешките му вдигнаха малко тонуса. Ризката беше на Tom Tailor, а дънкито на Motors. Да се пукат бедните от яд. Направи си късо кафе и го изпи бързо. Пусна SMS на гаджето. Гаджето не отговори. Да се такова и гаджето. Време беше да я чупи. Колко изкараха заедно, май повече от месец. Е, коя мадама няма да ти омръзне за толкова време?

Тръшна се на канапето и придърпа лаптопчето към себе си. Apple-ът не беше негов. Тафил го беше от службата и сега се правеше на разсеян. Аре бе, за кво им е на ония лаптоп? Да джиткат „Принца на Персия” и „WOW” в мрежа? Я да се таковат в гъза по-добре. Отвори word-а и се взря за секунда в тавана. На тавана имаше кофти петно. Все едно някой бе драйфал от полилея. Затвори очи, пое си дълбоко въздух и се съсредоточи. Така. Затрака бързо по копчелъка. Написа два разказа. Бързи, естествено. За секса върху полилеите и за драйфането. Засече си и време – тридесет и две минути. После прати разказите в редакцията. Малко се сдуха, щото му бяха спамнали пощата (колко пъти вече!?), но като цяло беше доволен. Не стига, че отвсякъде си беше пич, ами и мангизи изкарваше. То и татенцето снасяше яко (да е жив и здрав, милия, и бизнеса му с пюрето да връзва още дълго), ама така някак по- му подходеше на селф-естийма.

Порови се из старите си разкази. Спря се на един от миналата седмица. Докато го скролваше с мишката, удари една бърза чекия на канапето. За съжаление, кефът свърши бързо. А и канапето пак беше за чистене.

Един ден на Мекуш Мекушев

Написано от Мартин Петков
Четвъртък, 11 Март 2010 17:14

Затвори лаптопа и излезе навън. „Туарег“-ът изръмжа като тигър в абстиненция, Мекуш натисна педала до ламарината и подкара бързо по улицата. Некви бачкатори се наливаха с „Ариана“ в кварталното кръчме. Сградите, покрай които минаваше, бяха грозни и смачкани. Натъпкани с чиновници, дето цял живот се гърбеха за едната въшлива заплата. А катаджиите на Раковска, както винаги си клатеха топките и се чудеха под полата на коя мацка да погледнат. Нещастници, всичките бяха нещастници. Никъв живот нямаше в тоя тъп град.

Поблъска малко във фитнеса, но този ден мускулите му си бяха взели отпуска. Умори се бързо и заеба. Отби се в редакцията, за да провери дали са му превели парите. Превели ги бяха. Поседя малко при Катето, новата секретарка с готините бедра. Известно време се прави на велик пред нея. Кефеше се, как тя ахка на простотиите му и се размазва от удоволствие. Като му омръзна да се бързика със секретарката, изигра една сценка в стил „Викат ме по важна работа“ и се чупи от редакцията.

Врътна едно кръгче с Туарег-а, бавно, с не повече от четиридесет, стъклата свалени и техно-то до дупка. Както си трябва. Пи кафе с две малолетни курвета във Виенската. Едното курве му беше много навито, но Мекуш не й се кефеше особено. Имаше голям и гърбав нос. Сигурно закачаше, докато прави свирки. Направо му хлътна навътре, като си го представи.

Прибра се, взе душ и се преоблече. Написа още един бърз разказ. Беше му хрумнал, докато се лигавеше следобяда с Катето. Получи се много естествено. Абе, биваше си го, това е истината. Всички му го признаваха. Беше си cool отвсякъде. Мръсен, шибан гений.

Вечерта пак трябваше да излиза. В седем кацна на модното ревю на няква много добра позната на бившето гадже (телевизионна водеща). Направо го болеше гъза от тия ревюта, ама нямаше как. Трябваше да се показва по такива места, за да не му забравят физиономията на култов писател. Ревюто беше тъпо. Отгоре на всичко трябваше да търпи някакъв педераст да му се лигави два часа на рамото.

Така беше изпушил, че от ревюто се метна директно на стария таван в апартаментчето на Витошка. Дръпна две бързи ганджи и вкара една водка за успокоение. Това вече беше друга работа. Декадентство му е майката.

Един ден на Мекуш Мекушев

Написано от Мартин Петков
Четвъртък, 11 Март 2010 17:14

Проведе няколко бързи разговора по ге-се-ема. Оказа се, че аверите са спретнали купонче. Метна се на едно такси и след десет минути беше там. Отначало му стана тъпо, щото не му обърнаха внимание. Даже въобще не го забелязаха. А уж беше култов писател. Яко се бяха надрусали говедата. Но после някой услужливо му набута едно „хуани“ в ръцете и той се кротна. Дори му стана гот. Адски гот. Идеше му да се наебе в гъза от кеф. Нямах да е зле да тракне едно бързо разказче по темата. Щеше да стане яко. И естествено, разбира се. Такива сега много се харчеха.

Като излизаше от кенефа (пак тоя кенеф!) му се лепна няква мацка с е-е-ей такива цици и взе да му говори разни простотии. Мекуш й удари един език, направо й облиза гърлото. Не, бе, не, направо й лъсна пломбите до блясък. После я заведе в апартаментчето. Изчукаха се. Мекуш свърши. Бързо. Онази искаше да повторят, но той й тегли една и мацката изчезна. Мекуш заспа и сънува кошмар. Сънува, че не е известен и че не е култов писател. И че всички забравят много бързо бързите му разкази. И самия него. Събуди се. Усети мокрото по чаршафа. Беше се облял в пот. После разбра, че не е точно пот.